

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 248

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 1 0

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτάς διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1883.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἐνῶ ὁ αἰὼν μας ῥέπει πρὸς τὸν σκεπτικισμόν, ἡμεῖς ἀπομένομεν θεοσεβέστατοι καὶ μέχρι τοιοῦτου σημείου μάλιστα, ὥστε νὰ βαπτίζωμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς σιδηροδρόμους. Οὕτως ἀναγινώσκομεν εἰς τινὰ ἐφημερίδα τὴν ἐξῆς φράσιν: «Ὁ κ. Μαυρογορδάτος, ὁ ἀνάδοχος τῶν θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων...» Φανερὸν λοιπόν, ὅτι οἱ εἰρημένοι σιδηροδρόμοι ἔχουν βαπτισθῆ καὶ μυρωθῆ, ἀφοῦ ἔχουσιν ἀνάδοχον. Ἄλλ' ἴσως ἐξαιρετικῶς ἐπραξαν τοῦτο διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἀπ' αὐτοὺς πᾶν ἔγχος ἰουδαϊσμοῦ.

Ἐγένετο πολὺς θόρυβος διὰ τὴν ἀλλαγὴν ἐνὸς ληστοῦ ἐν Ἀθήναις. Τὸ πρᾶγμα ἐθεωρήθη σοβαρὸν καὶ περιέργον ἅμα. Ἄλλ' ἀκουσίως ἡμεῖς, ἀναλογισθέντες τὴν ἕνεκα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς συρροὴν τῶν βουλευτῶν καὶ τὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀλλαχόθεν ἀφίξιν τόσων τραπεζιτῶν, δὲν εὗρομεν τὸ πρᾶγμα λίαν ἀξιοπεριέργον.

Ἀξιοσημείωτος εἶνε ἡ σύμπτωσις, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην πραγματικὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς, ἡ συζήτησις περιστράφη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνικανότητος.

Μετὰ τὸν οἶνον, τὸ σιγαρέχαρτον καὶ τὸν καπνὸν ὁ πρωθυπουργὸς προετοιμάζει διὰ τὸν λαὸν τοῦ καὶ τὸ πετρέλαιον. Καὶ ἐπειτα λέγουσιν, ὅτι δὲν εἶνε δημοκρατικῶς, ἀφοῦ ζητεῖ νὰ διοικήσῃ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ πετρέλαιον!

ΚΩΔΩΝΙΣΜΟΙ

Digue, digue, digue, don,
Sonne, sonne, sonne,
Sonne, sonne donc...

Ἀνάκαθεν ἐπίστευσα ὅτι ἡ δημοκρατικότης τῶν ἡμετέρων ἡθῶν ἦτο μᾶλλον ἀνεπτυγμένη παρ' ὅσον κοινῶς πιστεύεται, πλὴν δὲ παντὸς ἄλλου ἔθνους προσεγγίζομεν τῇ ἐν τῷ ἐτέρῳ ἡμισφαιρίῳ κατ' ἐξοχὴν δημοκρατικῇ χώρᾳ. Παραδείγματα πρὸς πίστωσιν τῆς ἀνωτέρω ἀληθείας βεβαίως εἶνε περιττὰ διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνοικτὰ τὰ βλέφαρα καὶ τὸ ἀκουστικὸν τύμπανον σφῶν' ἀλλὰ χάριν περιστατικῆς τινος τῶν τελευταίων ἡμερῶν σημειοῦμεν μίαν μόνην περίπτωση, ἧς ἀντίστοιχον μόνον ἐν Ἀμερικῇ δυνάμεθα νὰ εὗρωμεν.

Οὕτως ἐκεῖ δὲν θεωρεῖται παράδοξον ἂν ἐνίοτε οἱ ῥάπται ἀναδεικνύονται στρατηγοὶ καὶ γεωργοὶ χειροτονοῦνται πρόεδροι τῆς δημοκρατίας' κατ' ἀναλογίαν παρ' ἡμῖν λοῦστροσ δύναται κάλλιστα ἀρ' ἐσπέρας νὰ στίλβωσῃ τὰ ὑποδήματα καὶ τὸ πρῶτ' νὰ ζητήσῃ τὰς φήφους μας, ἄνθρωποι γεννημένοι ὅπως συγχάζωσιν εἰς κατηλεῖα φωτῶσιν εἰς τὴν βουλήν, ζυλοσχίσται ἰπρωρισμένοι ἴσως ὑπὸ τῆς φύσεως μόνον ὅπως κατασκευάζουν τὰς καθηγητικὰς ἐδρας ἀνέρχονται ἐπ' αὐτῶν, καὶ καθεξῆς.

Κυρία αἰτία τοῦ φαινομένου τούτου κατ' ἐμὲ εἶνε ἡ παγκυριαρχος θεὰ Ἀκηδεῖα, ἣν μόνην, ἀντὶ δέκα πληγῶν, ἔκρινε σκοπιμώτερον νὰ καταπέμψῃ Μωῦσῆς τις κατὰ τοῦ Φαραῶ-ἐλληνικοῦ λαοῦ. Ἀφοῦ δὲ αὕτη ἰσχύει ἐπὶ τῆς ὕλικῆς ἐργασίας ἐννοεῖται ὅτι θὰ διπλασιάσῃ τὸ κράτος τῆς ἐπὶ τῆς πνευματικῆς, ἧτις συνήθως θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ συγχρόνου Ρωμηοῦ περιττὴ ματαιοκονία, μόνον παρέργως ἀξία νὰ καλλιεργηταί. Οὕτως ἂν πολιτευόμενος εἶνε δυνατὸν νὰ εὕρῃ τινὰς μὴ βαρυνομένους νὰ ἐξετάσωσι τὸ παρελθόν του ἢ ἐμποροσ πολυπράγμονας ὅπως ζητήσωσι τὴν ἐξέλεξις τῶν λογαριασμῶν του, πάντως ὅμως ζυλοσχίστης ἐπιθυμήσας ν' ἀνταλλάξῃ τὸν πέλαγον πρὸς τὴν γραφίδα, κατορθώσας δὲ δι' αὐτῆς νὰ πληρώσῃ διὰ γραμμῶν χάρτην 500 ἢ 1000 σελίδων, ὀλιγίστους θὰ εὕρῃ τοὺς περιέργους οἱ ὅποιοι νὰ κυττάξουν μὴ τυχόν τὰ χαραχθέντα γράμματα ὁμοιάζουν πρὸς ροκανίδα.

Ὁ φλος ἡμῶν Ηστογὸς τῆς αὐτῆς εὐτυχίας θάπελάμβανεν, ἂν δὲν ἐπήρχετο ἡ σατανικὴ περιέργεια εἰς τὸν Ἀσμοδαῖον

να στρέψη φύλλα τινά της συγγραφής του. Πάντες τρέμοντες θά-
πέδλεπον ή θά ήκουον περί του φοβερού όγκου του τόμου του, άλλ'
ούδεις θά έτόλμα νάνοιξη αυτόν. Ο τόμος εκείνος, όν πάντες εί-
δον ή ήκουσαν, άλλ' ούδεις άνέγνωσε, θά άθεωρείτο περιέχων την
τελευταίαν λέξιν της επιστήμης. Το ποσόν θάντικαθίστα το ποίν.
Ο συγγραφέας θά έγραφε και κικμάλιν επίκρισιν του βιβλίου του εις
δύο - τρεις έφημερίδας, θυμιών συγχρόνως κανένα των ίσχυρών της
ήμέρας. Μετ' όλίγον θά ενίδου τις χείρας του με τή γάντια
του καθηγητού ή άλλου τοιούτου τίτλου' θάπέκτα το δικαίωμα να
περιφρονή τους άπλους θνητούς, ών ή άδιστορία κατέστησεν αυτόν
έξ άποκαλύψεως σοφόν, και θάτέχειροτονείτο κώδων της επιστήμης.

Ο Ασμοδαίος ιδιαίτερώς συγχάριται ταίς Νέαις Ίδέαις
δix το κατόρθωμα όπερ διέπραξαν έσχατίως άπορρίψασαι όλοσχε-
ρώς την έτοιμόρροπον λεοντήν ενός των προνομιούχων τούτων και
άποστομώσασαι δι' άνακρίσθητήτου άποδείξεως πάντα, όστις και
έπ' όλίγον άμφέδαλλον εις ποίν όμοταξίαν ζών έπρεπε να κατα-
ταχθί ή κομψός καθηγητής του Φυσικοού Δικαίου και τμη-
ματάρχης της στατιστικής κ. Καζάζης.

Είς μετ' την άνάγνωσιν της περιφήμου άνακλύψεως των
Νέων Ίδεών περί άποσπάσεως των εύσεβών και
πληρώσεως τ' άφρων, έλεγεν εύφωδός ότι εινε καθήκον πλέον
της Ίερās Συνόδου να εξακριβώση ποιας ιδέας έχει ό κ. καθηγη-
τής περί εύσεβών και εύσεβείας. Ημείς όμως νειμίζομεν
ότι πάσα περαιτέρω ένέργεια άνήκει εις τον κ. Βουλπιώτην, όστις
όφείλει να εξαποστείλη τον τοιαύτας ιδέας περί εύσεβείας έ-
χοντα ύφιστάμενόν του να προστεθί εις την φάλαγγα των μετα-
φραστών της Φωνής του Έθνους.

Τώρα δ' ένωμούμενοι ότι ό κ. Καζάζης ύπήρξεν άλλοτε και
συνεργάτης του Τηλεγράφου πολύ φοβούμεθα μη αυτός εινε
και ό άγνωστος εργάτης της μακαριτίδος Φαγέτας.

Πολλοί μετ' την άνάγνωσιν των Νέων Ίδεών επεδόθησαν
εις την μελέτην του πέρισυν έκδοθέντος Φυσικοού Δικαίου.
Αμέσως δέ κατά το άλεγόσημερον τουτο διάστημα άνεκαλύθησαν
και εύμενώς άνεκρινώθησαν ήμιν δύο έτεροι μαργαρίται. Ο άπο-
σπάσας τους εύσεβείς έν άλλη σελίδι του παρά φύσιν δικαίου του
διά μαγικής δυνάμεως μεταβάλλει τους εύνοχισμένους ίππους
εις Βλάχους, πλανηθείς έκ της γερμανικής λέξεως Valach σημα-
νούσης και τα δύο έν άλλη δε τους βυροσδέψας άποκαλεί κερ-
σοπώλας, χάρις εις την ομοιότητα των δύο γερμανικών λέ-
ξεων kirschner και kirschner. Το παράδειγμα τουτο θ' άκολου-
θήση και ό Ασμοδαίος και προσεχώς έλπίζει να άνωκοινώση
εις τους άναγνώστας του και άλλα εδηχα κρούσματα τοθ
κώδωνος της επιστήμης.

Είχομεν λοιπόν ή όχι δικαίον έν τή προηγουμένω φύλλω να
τον όνομάσωμεν κώθωνα της επιστήμης;

ΚΩΔΟΝΟΚΡΟΥΣΤΗΣ.

ΚΑΙΝΟΣ

"Ε! να κι' ό φόρος του καπνού αρχίζει όρα όρα...
ποία φρικώδης συμφορά 'στούς Έλληνας και πάλι!
Προμηθευθήτε όλοι σας όκάδες από τώρα
και πίνετε να βγάλετε καπνός κι' απ' το κεφάλι.
Πούνε τ' χρόνια τα παληά τα τρισευτυχισμένα,
του πέρναμε τόκτω και δύο, το τέσσερά μας κι' ένα;

Και τώρα δίχως να'χουμε τσιγάρο μες 'στο στόμα
πώς θά γενοούμε σχέδια άναμορφωτικά;
Πώς του γλαυκού μας ούρανού θά βλέπουμε το στρώμα,
και πώς θά κουβεντιάζουμε γι' τα πολιτικά;
Χωρίς καφέ, χωρίς καπνό και δίχως τή λιακάδα
'μπορεί να γίνη τίποτα καλό και 'στην Ελλάδα;

"Όλα καπνός. Συντάγματα και σχέδια σπουδαία,
καπνός οι στόλοι, τάγματα, καπνός και οι στραταί,
καπνός κι' οι τόσοι πόθοι μας και ή Μεγάλη Ίδέα,
καπνός ή δόξα, ή πατρίς, καπνός κι' ή άρετή.
"Όλα καπνός και τίποτα χωρίς καπνό δεν εινε,
και λησμονούντε τρόπαια και δάφναι και μυρσίαι.

Πώς ό άγέρωχος Ρωμηός χωρίς καπνό θά μένη;
χύσατε δάκρυα πικρά οι θεριακλήδες όλοι!
Πόσαις φοραίς 'στών καφρενέ απ' έξω ζαπλωμένοι
μέσα σ' έννεφα καπνού, επήγατε 'στην Πόλι!
Πόσαις φοραίς ύψώθητε εις φωτεινόν αιθέρα
και κόσμους εφαντάσθητε ώραιούς εκεί πέρα!

Καλλίτερα να έλειπε και το ψωμί άκόμα,
καλλίτερα το κάθε τι το έθνος να μάς πάρη,
παρά να λείψη ό καπνός απ' του Ρωμηού το στόμα...
χωρίς καπνό δεν εϊμπορεί κανένας να λιμάρη.
Κι' από μπιφέκ τους "Έλληνας καλλίτερα τους τρέφει
πολιτική συζήτησις μες 'στού καπνού τ' άνερ.

"Εμπρός λοιπόν, τί κίθεσθε του "Αστεως πολίται;
χωρίς καπνό θά γίνετε κωράλαλοι και βλίκες...
με όλας τ'ς δυνάμεις σας διαμαρτυρηθήτε,
και δεν θά να καπνίζετε σάν πρώτα με άμάκαις.
"Αν ή Κυβέρνησις κι' αυτό τον φόρο δεν αφήση,
κανένας δεν θά κάνη πιά ό,τι κι' άν του κ' ανίση.

ΣΟΥΡΗΣ

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἡ περί Σκουλούδη καὶ Κωπαίδος συζήτησις ἤρξατο ἐν τῇ Βουλῇ, ὡς ἡ πρώτη βροντὴ τῶν ἐφετεινῶν κοινοβουλευτικῶν θυελλῶν ἢ πρόσκαιρος διακοπὴ τῆς προσκρουσάσης εἰς τὸν κάβου τοῦ περὶ προσόντων νομοσχεδίου, πιστεύομεν ὅτι θὰ τὴν καταστήσῃ μᾶλλον ζωηρὰν καὶ θερμὴν καὶ θὰ ἐκσπάσῃ καιμίαν ἡμέραν ἐντὸς τῆς βουλῆς ὀρμητικῆς, ὡς σαμπάνια φυλακισθεῖσα ἐπὶ μακρὸν καὶ βιαζομένη ν' ἀποτινάξῃ τὸ βούλωμα τῆς φιάλης τῆς.

Καὶ ἄλλα τρόπαια! Ὁ ἀξιότιμος κ. Πύρλας διέρχεται ἐνδόξους ἡμέρας. Ἀφοῦ ἀπεδείχθη προεπιπὼν τὸν ἐν Πάτραις σεισμὸν πρὶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Κακετάου, ἤδη ἀνακαλύπτεται ὅτι αὐτὸς εἶνε καὶ ὁ καταζητούμενος ἐφευρέτης τοῦ πηδαλίου τοῦ ἀεροστάτου πρὸ δεκαπενταετίας, δόξα, ἦν, λέγει, τῷ κλέπτει σήμερον ὁ γνωστὸς Γάλλος ἀεροναύτης Τισσανδιέ, κατασκευάσας ἀεροστάτον εἰς σχῆμα ἰχθύος, κλπ. ἀπαρράλλaktως ὡς τὸ εἶχε φαντασθῆ καὶ ὁ κ. Πύρλας, ἀλλὰ τῷ ἔλειπον τὰ μέσα καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐπραγματοποίησε τὴν ἐφευρέσιν του, ὡς συμβαίνει δυστυχῶς δι' ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς ἐφευρέτας. Ὁ Ἄσμοδαῖος συμπαθεῖ τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀγαπητοῦ του κ. Πύρλα καὶ παρέχει σήμερον τὸ πρῶτον ὑπόδειγμα τοῦ ἀεροστάτου μετὰ πηδαλίου τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κ. Πύρλα.

Μετὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου τοῦ Ἄσμοδαίου διανέμονται πρὸς τοὺς συνδρομητὰς αὐτοῦ καὶ ἀγγελίαι τῆς ἐκδόσεως τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων τοῦ κ. Αἰμιλίου Εἰσαρμένου (Ἄριστ. Κουρτίδου), ἃς θεωροῦμεν περιττὸν νὰ συνοδεύσωμεν διὰ συστάσεων, ἀφοῦ ὁ συγγραφεὺς εἶνε γνωστὸς ἐκ τῆς μακρᾶς εὐδοκίμου ἐν τῇ Διεπλάσει τῶν Παίδων ἐργασίας του, ἀναδείξας εἰς τὴν προσήκουσαν περιωπὴν τὴν τέως τόσῃ παρημελημένην παρ' ἡμῖν παιδικὴν φιλολογίαν.

Εἰς ΚΑΖΑΖΗΝ

Πολλὰ παλούκια πήδησε μὰ σὰν κί' αὐτὸ κανένα,
καὶ συμφορὰ 'στους Εὐσεβεῖς ποῦ ἔρχονται μ' εἶσινα.

*Ὁ κώδιον ἀνεκτίμητε κ' ὑψηλῶτα παράφρων,
ἀπόσπασον τοὺς Εὐσεβεῖς καὶ πλήρωσον τὴν τὰ φρον.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κύριε Ἄσμοδαῖε,

Τὸ ἐπεισόδιον τῶν εὐσεβῶν παλουκίων τοῦ καθηγητοῦ μὰς κ. Καζάζη ἐνέβαλεν ἡμᾶς τοὺς φοιτητὰς εἰς θλιβερὰς σκέψεις. Ἄρα γε ὅποσα καὶ ὅποια παραμύθια καταπίνομεν ἐνταῦθα ἐν τῷ Πανθέῳ τούτῳ τῆς νεοελληνικῆς ἐπιστήμης, ὅμοια πρὸς τὰ εὐσεβῆ παλούκια, τὰ ὅποια ἀνεκάλυψεν ὁ βάσκανος ὀφθαλμὸς τῶν Νέων Ἰδεῶν; Ἀλλὰ τοιαῦτα παλούκια εἶνε μὴδαμνὰ προσκόμματα διὰ τοὺς συγχρόνους ἐπιστημονικοὺς πολιτικοὺς καὶ χρηματιστικοὺς ἡμῶν ταχυδακτυλουργούς, οἵτινες θὰ ἐξακολουθήσωσι διδασκόμενοι τὴν μαρμαρικήν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ρωμηοῦ. Ὁ κ. Καζάζης ἄλλως ποῖον ἐζημίωσεν ἐὰν ἐξέλαβέ τινα παλούκια ὡς στύλους τῆς ἐκκλησίας; Ὁ πρῶτος ἀναμάρτητος τὸν λίθον βαλέτω! Δὲν εἶπετε σεῖς ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἀποτελοῦμεν μίαν μασκαράταν, ἀληθὴ χορὸν προσωποδοφῶρων; Ποῖος εἶνε εἰς τὴν θέσιν του;

Ὁ κ. Καζάζης εἶνε συγγραφεὺς πολυγράφος, φιλόσοφος, δημοσιογράφος, πολιτικός, οἰκονομολόγος, στατιστικός, καὶ τί δὲν εἶνε; Ἄξιος τῆς σχολῆς, ἥς προοιτάται ὁ Τρικούπης καὶ ἦν ἐπαξίως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκπροσωπεῖ ὁ κ. Σκουλούδης. Ὅλιγον θὰ ἐπεσκήσασεν τὴν δόξαν του ἢ ἀδιακρίσια τῶν Νέων Ἰδεῶν τόσῃ μᾶλλον

ὅσω οὐδεὶς ἀποτυγχάνει ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ ἐλαφρότητι, ἵνα μὴ τὸ σκληρότερον εἴπωμεν, ἐξελεγχόμενος. Ἄλλ' ὁ εὐλογημένος δὲν ἀνεγίνωσκε τοῦλάχιστον τὸ χωρίον τοῦ Ρουσσώ μεταπεφρασμένον παρὰ τοῦ εὐκλεοῦς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καθηγητοῦ μὰς τοῦ γεραροῦ Ἰωάννου Σούτζου ἐν τῇ Πλουτολογίᾳ (τόμ. β'. σελ. 38 καὶ 39); Ἄτυχῆς Πανεπιστήμιον, ἐπέκρωτο μετὰ μίαν γενεάν ἀπὸ τῆς συστάσεώς σου νὰ ἔχῃς καθηγητὰς ἀνικάνους ν' ἀντιγράψωσιν ἀκόμη τοὺς διδάξαντας αὐτούς.

Εἰς φοιτητῆς.

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τοῦ Φανοῦ Σύρου:

«...Τινὲς τῶν διδασκάλων ἐν τοῖς καφενείοις εἶπον ὅτι ὅσα περὶ γυμνασίου ἐγράψαμεν δὲν εἶνε ἔργα καὶ σκέψεις τῆς συντάξεως τοῦ Φανοῦ ἀλλ' ὅτι ἐγράφησαν παρὰ τοῦ ἀξιότιμου κ. Ι. Πετρίτου. Λέγομεν λοιπὸν εἰς τοὺς διδασκάλους αὐτούς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἐφροντίσαμεν νὰ μάθωμεν, ἀδιαφοροῦντες ὅποιοι καὶ ἂν εἶνε, ὅτι διὰ τοῦ ἀκολούθου τρόπου δύνανται νὰ πεισθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ὁμοφρονοῦντες αὐτοῖς ὅτι ὅσα ἐν τῷ Φανῷ δημοσιεύονται ἀπορρέουν ἐκ μόνῃς τῆς κεφαλῆς μὰς, καὶ ἰδοὺ πῶς.

Καθήμεθα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τράπεζαν ὁ εἰς ἐκ τῆς μᾶς κεφαλῆς καὶ ὁ ἄλλος ἐκ τῆς ἄλλης, μὰς δίδεται ἐν θέμα ἐπὶ κοινωνικοῦ ζητήματος, καὶ βλέπομεν τίς ἐκ τῶν δύο εἰς ὀλιγωτέρον χρόνον θέλει διαπραγματευθῆ τὸ ζήτημα, μὲ ὀλιγωτέρας λέξεις καὶ μὲ καλλιτέραν ἀνάλυσιν. Εἴμεθα ἐτοιμοὶ εἰς ὅποιαν δῆποτε ὦραν μὰς ζητήσετε.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Χθὲς μ. μ. ἡ ὑπηρετρία τοῦ κ. Ζ. Καλθοκορέση ὀνόματι Ὀλγα ἐκ Καρύστου, διορθώνουσα τὰς λάμπας ἀνεφλέχθη τὸ πετρέλαιον, μετεδόθη τὸ πῦρ εἰς τὰ φορέματά τῆς, τρέξαντες εἰς τὰς γοεράς κρουγὰς τῆς οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ οἱ γείτονες κατῶρθωσαν μόλις νὰ σώσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τὸν αὐθωρεὶ θάνατον, μετὰ τὰς πρώτας βοηθείας τῶν ἱατρῶν, μὴ θυγηθεῖσα ν' ἀνθέξῃ εἰς τοὺς πόνοους, ἐξέπνευσε χθὲς τὴν νύκτα.»

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἔδ. Σταδίου 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς

ΕΚΟΜΙΣΘΗΣΑΝ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν:

Ἄγγλικὰ καὶ Γαλλικὰ ὑφάσματα κομψὰ καὶ πρωτοφανῆ διὰ τὴν χειμερινὴν ἐποχὴν.

Μεγάλῃ συλλογῇ διὰ κοστούμια ποικίλων χρωματισμῶν. Ὑφάσματα ἀμίμητα διὰ πανταλόνια, ζακέτας ρεδιγκότας καὶ ἐπανοφόρια ἅτινα πωλοῦνται καὶ μὲ τὸν πῆχυν. Λαίμοδεταί Haute pounauté φλανέλας, λινστολαί, μανδύλια μεταξωτὰ ὑποκάμισα. Ἐν πᾶσι δὲ κομψότῃς στερεότης καὶ εὐθηνία.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

Ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κεραμικοῦ διώροφος μεμονωμένη οἰκία τοῦ κ. Π. Ροντοπούλου κειμένη πλησίον τῆς οἰκίας ἐν ἣ κατοικεῖ ὁ κ. Θ. Δηληγιάννης περιέχουσα 7 δωμάτια καὶ λοιπὰ χρεώδη ὡς καὶ κηπάριον.

Πληροφορίαι ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐφημερίδος.